

ΛΟΓΙΑ ΣΤΟΝ ΑΝΕΜΟ

Κ

Τώρα ποῦ ὑψώθηκες μεστή,
κι' ἐγέμισες τὸν τόπο γύρω,
ἀπὸ τὸ φῶς τῆς γαλατένιας σάρκας σου
κι' ἀπ' τὸ λεπτό της μῦρο,

Τώρα κι' ἐγὼ προσχαιρετῶ
σ' ἐσένα, τῆ Γυναιῖκα τὴν αἰώνια
ποῦ μὲ τῆς ὀμορφιάς τὸ σύμβολο
ἀγκαλιασμένη τὰ δεκάξη σου τὰ χρόνια

Σκορπᾶ τ' ἀνατριχιάσματα
τῆς ἡδονῆς, συγκρατητὰ τριγύρου,
καὶ δείχνει σε σὰν ἀντιφέγγισμα
γλανκώτατου ἐνὸς ὀνείρου,

Κι' ὄλο νὰ δυναμώνη τὴν ἀκρόατητη
τὴν ἀπαλὴ προοῦλα νοιώθω
ποῦ σὲ λιγάκι ἄγρια, τρισάγρια
θὰ τρικυμίσῃ μου τὸν πόθο.

Ἀλεξάντρα

ΓΙΑΝΝΗΣ Γ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑΤΙΚΑ

Τῆς ὀμορφιάς τ' ἀντίκρουσμα, μὰ λάμψη τοῦ ματιοῦ,
Τοῦ πρόσωπου τοῦ χνουδωτοῦ ἢ ἀγνόκρινη γαλήνη,
Δίγες γραμμές, μὰ κίνηση παιδιάτικου κορμιοῦ,
Γιατὶ ἀπ' τὰ στήθεια στὸ κορμὶ τρεμοῦλες νὰ ξεχόνη;

Γιατὶ ἡ ψυχὴ μου λαχταρᾷ νὰ σᾶς σφιχταγκαλιάσω,
Ὡ σεῖς Ἀυγοῦλες τῆς Ζωῆς, ὠραῖα ἀγνὰ παιδάκια;
Γιατὶ καὶ στὰ χειλάκια σας ποθῶ νὰ ξεδιψάσω,
Ὡ, καὶ ν' ἀκούω τὰ γλυκὰ πάντα ἀπὸ σᾶς λογάκια;

1906.